

pagter Jagten, giver mere for den, end dens Værdi er, og at saaledes denne Maalestof vil i de fleste Tilfælde blive den hensigtsmæssigste og meest passende.

Nyholm: Jeg skal blot tillade mig at bemærke med Hensyn til hvad jeg tidligere har udtalt, at det forekommer mig, at, naar man, som jeg, ikke er velstemt for det Princip, der ligger til Grund for Udpantningsretten, saa maa der just, hvor Talen er om saadanne Ubetydeligheder, være Grund til at holde paa, at man ikke udvider dette Institut. Det er maaffæ nødvendigt i flere Retninger at vedligeholde det; men jeg mener, at selve Principet kan aldrig forsvares, og det er derfor vist det vigtigste, naar man saameget som muligt undgaaer at lade det practisk komme til Anvendelse, om det end kan medføre mindre Befordring for Bedkommende. Det er vistnok sandt, at der senere staaer, at de Bedkommende kunne frigjøre sig ved Udbetaling af det 25-dobbelte Beløb; men isald de gjøre det, falder Spørgsmaalet jo aldeles væk af sig selv.

S. P. Hansen: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at Udkastets Bestemmelse maa være at foretrække for det Forslag, Udvalgets Majoritet har gjort med Hensyn til hvorledes der skal forholdes ved Bestemmelsen af Erstatningen. Udkastet gaaer ud fra, at der skal tages Hensyn til de Forhold, som hidtil have fundet Sted, men der sættes ikke nogen bestemt Regel eller Rettefærdighed for Taxationsmændene; det forekommer mig, at det derved har givet dem aldeles frie Hænder. Nu har derimod Majoriteten af Udvalget foreslaaet, at de skulde tage Hensyn til, hvad Jagtretten kunde være værd ved at bortforpagtes, og derved forekommer det mig, at den har ligesom givet et bestemt Moment for Taxationsmændene, hvorefter de skulle rette sig ved disse Taxationer. Men jeg skulde formenne, at det vil være rigtigst, hvad der ogsaa har været Udkastets Hensigt og som maaffæ ogsaa er i alle Parter's Interesse, at man lader Taxationsmændene have frie Hænder efter Omstændighederne, og ikke giver dem en Vejledning eller Instrur i Loven, de skulle rette sig efter.

Indenrigsministeren: Det er ganske

vist, som den ærede Landstingsmand, der nylig satte sig, anførte, at man ved Udarbejdelsen af Udkastet har søgt at affatte det saameget som muligt stemmende med den Maade, hvorpaa de tidligere Afsløsningslove ere affattede og blevne vedtagne, og derfor er der ikke i Lovudkastet bleven optaget noget bestemt Moment, som skulde lede Afsløsningsmændene.

Steffensen: Jeg skulde blot tillade mig at bemærke med Hensyn til en Bemærkning, som blev gjort af den ærede Ordfører om, at der vist ikke var Nogen, som vilde give mere i Forpagtning af Jagten, end den var værd, at det kunde man dog nok tænke sig. Det er Noget, som jeg er meget godt kjendt med. Der kan være Jagtdistricter, som f. Ex. kun omfatte enkelte Huusmandslobder, som der vist vilde blive givet meget lidet for, naar de skulde taxeres efter den Nytte, man kunde have af at jage der, men som den Jagtberettigede vistnok maa sætte megen Priis paa, da hans Udgifter ved at holde Jagt der og tractere Jagtselskaber hele Dage langt maa overstige den Indtægt, som Jagten kan indbringe. Jagten der er vist kun meget lidet værd, men derfor kan jo Bedkommende godt styre sin Lyst til Jagten. Jeg skal derfor tillade mig at holde paa Udkastet, som det er, men ikke paa Udvalgets Indstilling.

Krabbe: Det forekommer ogsaa mig, at Udkastets Bestemmelse om Erstatningen er hensigtsmæssigere end saaledes som Majoriteten i Udvalget har foreslaaet den; thi det er vistnok, at, naar Afsløsningssummen skal bestemmes efter hvad der kunde faaes for Jagtretten, naar den forpagtedes bort, vil det foranledige, at der for Jagten paa ligestore Lødder og af samme Værd vil blive givet høist forskjellige Afsløsningssummer. For de Jagtdistricter, der ligge i Nærheden af Kjøbstæderne, vil der blive givet meget mere end for dem, der ligge længere bortfjerne, da det er naturligt, at mange Kjøbstadindvaanere ere Jagtliebhave og altsaa ville give mere for Jagtretten, naar Jagtdistrictet ligger end naar det ikke ligger i Nærheden af Kjøbstaden.

Ordføreren: Ja, det skulde jeg netop antage for en Fordeel ved Forslaget, fordi det vilde tilvejebringe en Retfærdighed, som man